

הסדר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

25 אוקטובר 2015

עפ"ת 12779-09-15 לביא
אביתר (עציר) נ' מדינת ישראל

1

בפני כב' השופטת הבכירה, נגה אהד
המערער לביא אביתר (עציר)

נגד

המשיבה מדינת ישראל

2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32

נוכחים:

ב"כ המערער - עו"ד ירון פורר
ב"כ המשיבה - עו"ד ליטל מהלל
המערער הובא על ידי שבי"ס

פרוטוקול

ב"כ המערער:

המערער משתחרר ביום 27.11.15

ב"כ המשיבה:

לא היה נימוק משפטי להאריך המאסר.

ב"כ המערער:

היו כשלים ראייתיים גם לעניין העונש.

יש כאן גם עניין טכני וגם מהותי. ביהמ"ש יודע וותיק בתיקים אלו, 30 חודשי פסילה נועדו כדי לעשות
איזון כולל. זוהי נהיגה תחת השפעה.

יש תרשומת, גם חברתי לא תגיד כי זה לא נכון. התרשומת במפורש התייחסה לקחה בחשבון כשלים
ראייתיים. זה שהשופטת כותבת, נכון אומר ביהמ"ש, אך יש תרשומת.

בבימ"ש היו כמה דברים - הוא לא הוזהר. ומפנה לדיון נוסף 1187/03, הפרקליטות היום לא עומדת
אחריהם. אנו עשינו עסקת טיעון עם המדינה, והיום הפרקליטות באה ואומר שהיא לא עומדת מאחורי
ההסדר.

אנו עשינו עסק עם מדינת ישראל. בפסה"ד אליו אני מפנה, ביהמ"ש העליון אומר במפורש כי יש
להזכיר את האדם כי ביהמ"ש לא מחויב לעסקת הטיעון. פה לא הוזהר, אין על כך מחלוקת.

שנית, ביהמ"ש העליון אומר, מה קורה כשיש ערכאת ערעור, מהי עמדת התביעה. אומר, אם התביעה
רוצה לא לעמוד בערכאת הערעור אחרי הסדר טיעון, היא צריכה כבר בערכאה ראשונה, שכותבת

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

25 אוקטובר 2015

**עפ"ת 15-09-12779 לביא
אביתר(עציר) נ' מדינת ישראל**

1 במפורש בעסקת הטיעון, דע לך שאם יהיה ערעור הפרקליטות תשקול עמדתה מחדש. פה זה לא נערך.
2 פה לא נקבע שאם יוגש ערעור, לא יעמדו. מגיש את פסק הדין, התנאי היחיד הוא זה כאשר הם הודיעו
3 והסטנסיל שהתביעה/פרקליטות מחתימה כולל סעיף.

4 ב"כ המשיבה:

5 מפנת לפסיקה, לסעיפים 29, 30, 31, דנפ פרץ 11870/03.

7 ב"כ המערער:

8 המערער הודה, נטל אחריות, התיקון בכ. האישום מהשפעה לנהיגה תחת השפעה, לרבות עניין העונש
9 שחברתי מנסה לברוח ממנו, כשלים ראיתים.

10 רכיב הפסילה שהוא קשה, ביהמ"ש קיבל את ההסדר. אי אפשר לנתק את הרכיב. 30 החודשים נועדו
11 כדי לאזן את רכיב המאסר. נשארנו עם 30 חודשים ו-3.5 חודשי פסילה.

12 מפנה לתסקירים, חיוביים, מראים כי נטל חלק בפרוייקטים במסגרת בית הסוהר. ריצה 20 חודשי
13 מאסר, התנאי ארוך ומשמעותי. צריכה להוות פרופורציה, הצדדים סברו כי הפרופורציה המתאימה
14 היא 30 חודשים.

15 זהו מאסרו הראשון. התסקיר מצביע כי למד את הלקח, יש לו שני ילדים החולים במחלת צליאק,
16 משפחה תומכת. ניתן קרדיט לפחות לכך כי למד את הלקח.

17 הצדדים חשבו כי למד את הלקח ומשתתף בפרוייקטים וההסדר סביר.
18 ביהמ"ש כיבד את העניין לגבי הפסילה.

19 הפרקליטות להפתעתי הודיעה לי כי אינה עומדת בהסדר הטיעון. הקביעה כי בימ"ש קמא לא מכבד
20 את הסדר הטיעון עושה הערכת מאסר ובלבד שהודיע למערער או ב"כ בשלב בימ"ש קמא שחיא איננה
21 מחויבת אם יוגש ערעור וכך נוהגת ומחתימה על הטפסים. אלא מה? בנסיבות המקרה הזה, הדבר לא
22 נעשה. העניינים המהותיים פלוס הפגמים הפרוצדורליים, צריכים להניע את ביהמ"ש לכבד את הסדר
23 הטיעון. הרי מה קרה?

24 לגבי נהיגה תחת השפעה קיבלנו 30 חודשי פסילה. סעיף האישום שונה מנהיגה בשכרות לנהיגה תחת
25 השפעה.

26 גם בימ"ש קמא לא הפעיל לא את כל התנאי. הפעיל חצי וחצי. מהו ערכו של הסדר הטיעון אם
27 הפרקליטות בסופו של דבר לא עומדת בו?

30 ב"כ המשיבה:

31 אנו סבורים שביהמ"ש קמא צדק לעניין הפעלת המאסר על תנאי.
32

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ת 12779-09-15 לביא
אביתר(עציר) נ' מדינת ישראל

25 אוקטובר 2015

1 בניגוד למה שעולה מאיגוד פסקי הדין בעניין דנפ פרץ ובעניין פלוני אותו אציג, עוסקים בהסדר טיעון
2 "קלאסי" שבו מצד אחד יש הודאת הנאשם בכ. האישום המתוקן או לא, ומצד שני הסדר ענישה
3 כלומר באותה זמן, הנאשם מודה בכתב האישום כשיש לו ציפיות לענישה מסוימת. זהו ההסדר
4 הקלאסי בו עוסקת הפסקה. בעניין הזה לא התקיים הסדר טיעון קלאסי. במקרה הזה יש שני שלבים,
5 בשלב ראשון פברואר 2015 היה הסדר דיוני בלבד, מפנה לפרו' מיום 24.2.15 כאשר לאחר ההרשעה
6 בעבירה הפחותה בחומרתה, ההגנה ביקשה לשלוח לתסקיר, התביעה לא התנגדה, מצוין בפרו', ללא
7 כל התחייבות מצידה. אין הסכמות בשלב זה. 5 חודשים לאחר מכן, ביום 5.7.15 לאחר שהוגשו 2
8 תסקירים לבימ"ש קמא, הוצג ההסדר השני לעניין הארכת המאסר על תנאי, התובעת מציינת
9 במפורש, ניתן לראות בפרוטוקול. ובמודגש להסדר ולאור שני התסקירים שהוראו בתיק והנסיבות
10 האישיות. חשוב להדגיש בגלל שבשלב זה, כפי שציין בימ"ש קמא בצדק, אין משקל לשלבים
11 ראיתיים, הם התבטאו בחלק הראשון, תוקן כתב האישום לאור כשלים ראיתיים אך הם לא
12 קשורים ולא הוו בסיס. אפשר היה שלא לעשות שום הסדר בפני האנושי. הוא הודה לאור תיקון כתב
13 האישום. אך ההסדר העונשי הוא לא לאור כשלים ראיתיים.
14 כשנערך ההסדר העונשי ניסו לאזן בין הארכת התנאי שהיא חריגה לכל הדעות ולא מתאימה בנסיבות,
15 לבין תקופת הפסילה. אני חושבת כי כרגע התוצאה לא מאוזנת מבחינת הפסילה.
16 מבקשת להראות לביהמ"ש כי הרציונאליים בבסיס הפסיקה לא מתקיימים פה. כשהסדר הקלאסי
17 יש שיקולים של קשיים ראיתיים, חיסכון בזמן שיפוטי, ציפייה של הנאשם.
18 בעניינו בעת שהייתה עתירה משותפת לעונש, כבר לא היו כשלים ראיתיים, לא חיסכון בזמן שיפוטי
19 שהרי הנאשם כבר הודה.
20
21

החלטה

22 ביהמ"ש, מששואל שאלות הבהרה והמשיבה מבינה שביהמ"ש אינו מקבל טיעוניה, חוזרת ומנסה
23 לשפר עמדותיה ומשביהמ"ש מבקש להפסיק הטיעון כדי ליתן פסק דין, המשיבה אינה מאפשרת זאת.
24
25 ניתנה והודעה היום י"ב חשוון תשע"ו, 25/10/2015 במעמד הנוכחים.

נגה אחד, שופטת בכירה

26
27
28

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

25 אוקטובר 2015

עפ"ת 12779-09-15 לביא
אביתר(עציר) נ' מדינת ישראל

פסק דין

לפניי ערעור כנגד גזר דין של בימ"ש תעבורה פתח תקווה (כב' השופטת וקסמן) בתיק תעבורה -7302-14-04 מיום 25.5.15, ולאחר שהמערער הורשע עפ"י הודאתו בעבירה של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים, עבירה בניגוד לתקנה 26(2) לתקנות התעבורה, לא כיבד ביהמ"ש הסדר הטיעון שהציגו בפניו הצדדים.

ההסדר היה כי יוטל על המערער עונש פסילה בן 30 חודש, ויוארך מאסר על תנאי בן 7 חודשים התלוי ועומד כנגד המערער.

ביהמ"ש בגזר הדין לא קיבל הסדר הטיעון, גזר עונש פסילה בן 30 חודש, הפעיל המאסר על תנאי מחציתו בחופף מחציתו במצטבר.

ומכאן הערעור שלפניי.

בנימוקי הערעור ציין ב"כ המערער כי הסדר הטיעון הכולל תיקון כתב האישום נולד בשל כשלים ראייתיים. ולאחר שהוגשו שני תסקירים בעניינו של העותר, נבנה הסדר הטיעון כפי שצוין לעיל.

טעה בימ"ש כשלא נתן משקל לאיזון שערכו ב"כ הצדדים בשעה שביקשו הארכת המאסר על תנאי אל מול עונש כבד של 30 חודשי פסילה ובסופו של יום, קיבל המערער הן הפסילה הארוכה והן מאסר בפועל.

ב"כ המשיבה אינה תומכת כלל ועיקר בהסדר הטיעון. לטעמה, הסדר הטיעון לא נבע מכשלים ראייתיים. יש לנתק, לדבריה, תיקון כתב האישום לסעיף המקל בשל כשלים ראייתיים אל מול מועד הזמן בו הגיעו להסדר טיעון, קרי, בחלוף 5 חודשים ולאחר שהוגשו שני תסקירים בעניינו של המערער. עוד נטען, כי בבסיס הסדר הטיעון אין להביא בשיקול חיסכון בזמן שיפוטי כי המערער כבר "הודה" ואין ליתן משקל, ועוד נטען כי לא מדובר בהסדר טיעון קלאסי, דהיינו במועד ההודאה, ההרשעה, מוצג הסדר הטיעון, אלא בחלוף מספר חודשים.

לגופו של עניין דין הערעור להתקבל.

טעה בימ"ש קמא כשכתב בגזר הדין כי בסיס ההסדר אינו נעוץ בכשלים ראייתיים. מעת שהבסיס לתיקון כתב האישום הוא כשלים ראייתיים, על ביהמ"ש להביא בשיקוליו את הסעיף המתוקן ואותו בלבד. העונש מבוסס על הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים לאור התיקון. אם היה יודע המערער בעת שהגיע להסדר הטיעון בדבר תיקון כתב האישום, כי בעתיד, בחלוף תקופת קבלת התסקירים לא ייזקף ליזכותו כלל הכשלים הראייתיים, יתכן והיה מכלכל צעדיו אחרת. ובעניין זה, על אף שתוקן כתב

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

25 אוקטובר 2015

**עפ"ת 12779-09-15 לביא
אביתר(עציר) נ' מדינת ישראל**

1 האישום בסעיף מקל משמעותית לעומת העבירה המקורית שיוחסה למערער, העונש שקיבל המערער
2 בפועל, הוא עונש הראוי לעבירה המקורית. הצדדים, במסגרת הסדר הטיעון ערכו איזון בין אי הפעלת
3 המאסר על תנאי והארכתו לתקופה נוספת לבין משך תקופת הפסילה, קרי, הארכת המאסר על תנאי
4 שווה חודשי פסילה נוספים. בפועל, קיבל המערער את חודשי הפסילה הנוספים ביחד עם המאסר
5 שהופעל. וביהמ"ש לא נותן משקל ולא עושה את האיזון שנעשה על ידי הצדדים ולא מצאתי הנימוק
6 לענישה כה כבדה ביחס לעבירה שתוקנה, בשל כשלים ראיתיים.

7
8 בנסיבות אלה אני מקבלת את הערעור.
9 אני מפעילה את המאסר על תנאי במלואו בחופף, לאור חלוף הזמן מאז מתן גזר הדין ועד היום תחת
10 להורת על הארכת המאסר על תנאי בשנתיים נוספות.

11
12
13
14
15

ניתנה והודעה היום י"ב חשוון תשע"ו, 25/10/2015 במעמד הנוכחים.

נגה אהרן, שופטת בכירה

16
17
18
19
20
21
22

הוקלד על ידי מטי פרנקו-אהרון